

Dla Kościoła synodalnego
komunia | uczestnictwo | misja

**KONSPEKT SPOTKANIA SYNODALNEGO
PARAFIALNYCH RAD DUSZPASTERSKICH
W ARCHIDIECEZJI CZĘSTOCHOWSKIEJ**

**SPOTKANIE 1
(KOMUNIA – UCZESTNICTWO)**

Temat: Dialog w procesie budowania wspólnoty parafialnej

Motto biblijne: *„On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?»»* (Łk 24, 17)

Cel spotkania:

1. Poglębnienie świadomości natury parafii.

(Parafia jest wspólnotą wiernych – formą obecności Kościoła na określonym terenie).

2. Podjęcie dialogu na temat życia parafii (Kościoła), z cierpliwym słuchaniem siebie nawzajem oraz poszanowaniem wzajemnych odczuć, doświadczeń i opinii.

3. Opracowanie wypowiedzi w formie syntezy (maksymalnie 3 strony papieru A4).

Przebieg spotkania

- I. Modlitwa synodalna do Ducha Świętego.
- II. Odczytanie Ewangelii o uczniach idących do Emaus (Łk 24, 13-35).
- III. Krótka katecheza na temat udziału rady parafialnej w procesie synodalnym w świetle przeczytanej Ewangelii.
- IV. Próba odpowiedzi na postawione pytania i wzajemne słuchanie się uczestników spotkania.
- V. Zebranie wypowiedzianych głosów w formie krótkiej syntezy (przesyłamy na adres: synod@archichest.pl).
- VI. Umówienie terminu kolejnego spotkania.
- VII. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo.

Ad I. Modlitwa synodalna do Ducha Świętego.

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty, zgromadzeni w Imię Twoje. Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz; zamieszkał w naszych sercach, naucz nas drogi, którą mamy iść i jak mamy nią podążać. Jesteśmy słabi i grzeszni; nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład. Nie pozwól, by niewiedza spowodowała nas na niewłaściwą drogę, albo stronniczość wpływała na nasze działania. Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego, i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy i tego, co jest słuszne. O to wszystko prosimy Ciebie, który działasz w każdym miejscu i czasie, w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków. Amen.

Ad II. Odczytanie Ewangelii o uczniach idących do Emaus (Łk 24, 13-35).

Wprowadzenie

W dniu 29 października 2021 r. rozpoczęliśmy diecezjalny etap procesu synodalnego, którego finałem będzie zebranie biskupów w 2023 r. Do udziału w pracach synodalnych są zaproszeni wszyscy wierni archidiecezji częstochowskiej. Na płaszczyźnie życia parafialnego pierwszym, choć niejedynym gremium zaproszonym do udziału w procesie synodalnym są parafialne rady duszpasterskie i ekonomiczne, które z natury swojej są głosem doradczym w sprawach duszpasterskich i ekonomicznych. Przyjmując, jako parafialna rada duszpasterska, zaproszenie do prac synodalnych zapytajmy najpierw: Czym jest synod? Jaki jest jego cel? Jaką podstawową metodą się posługuje? Spróbujmy na te pytania odpowiedzieć w świetle Ewangelii o uczniach idących do Emaus. Posłuchajmy z uwagą.

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma

się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi». Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

Ad III. Krótka katecheza

W odczytanej przed chwilą Ewangelii można wyróżnić kilka bardzo ważnych elementów, którymi są: uczniowie Jezusa, droga, rozmowa, poznanie Jezusa, powrót do Jerozolimy.

Kleofas i drugi uczeń Jezusa to przedstawiciele rodzącego się Kościoła, który jeszcze nie do końca rozumie bolesne wydarzenia zbawcze Wielkiego Piątku. Ich oczekiwania w stosunku do Jezusa były zupełnie inne, spodziewali się politycznego i ziemskiego wyzwolenia Izraela. Dlatego są sfrustrowani i można zaryzykować stwierdzenie, że uciekają z Jerozolimy – miejsca ukrzyżowania ich Pana. Czynią to może również z obawy, że spotka ich podobny los. Czy i my wobec dokonujących się przemian we współczesnym świecie, kryzysu wiary i słabości ludzi Kościoła, a także różnych form prześladowań chrześcijan, nie zajmujemy podobnej postawy? Jesteśmy smutni i ulegamy zniechęceniu nie rozumiejąc tego, co dzieje się wokół nas. Może zatem

warto przypomnieć sobie najpierw prawdę o tym, że Kościół jest święty świętością Boga, a jednocześnie przeznaczony dla grzeszników, którzy w Kościele dostępują odpuszczenia grzechów i uświęcenia. Pierwszą kategorią, która opisuje naturę Kościoła jest kategoria wspólnoty. Kościół jest wspólnotą najpierw Boga z ludźmi. Rodzi się ona w człowieku przez chrzest św., który jest bramą wejściową do Kościoła. W momencie chrztu św. człowiek staje się świątynią Boga. Dzięki obecności Boga w ochrzczonych, Kościół jest również wspólnotą ludzi zjednoczonych jednością Trójcy Świętej (KK 4). Mówiąc prościej, Kościół to świątynia zbudowana z żywych kamieni ludzkich serc. Parafia zaś jest formą obecności Kościoła na określonym terenie – wspólnotą wierzących, która coraz bardziej ma stawać się wspólnotą życia, działania i współodpowiedzialności.

Drugi element, na który chcemy zwrócić uwagę to droga. Uczniowie Jezusa są w drodze. Początkowo jest to droga ucieczki od tego, co trudne, od krzyża, droga pełna smutku. Jednak poprzez rozmowę z Zmartwychwstałym Jezusem i doświadczenie Jego obecności następuje zwrot, swoiste nawrócenie i droga uczniów staje się drogą ewangelizacji oraz radosnego świadectwa o Chrystusie. W tym momencie trzeba podkreślić, że synod to wspólna droga Kościoła, której celem jest nie tylko nazwanie po imieniu tego co radosne i bolesne w życiu uczniów Chrystusa, ale również prawdziwe nawrócenie, obranie właściwego kierunku, przejście od narzekania i potępiania, do radosnego świadectwa o Jezusie Chrystusie - zmartwychwstałym Panu, który pozostaje z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (por. Mt 28, 20). Dlatego dla owocności synodu kluczowa jest modlitwa do Ducha Świętego i odkrywanie realnej obecności Pana Jezusa w darze Eucharystii, a w konsekwencji Jego przyjęcie i adoracja. Im więcej modlitwy i adoracji

Najświętszego Sakramentu tym większa nadzieja na miłe Bogu owoce synodu.

Ostatni trzeci element, na który chcemy zwrócić uwagę to rozmowa. Uczniowie Jezusa zmierzający do Emaus rozmawiają ze sobą. Do ich rozmowy dołącza się Jezus, który pozwala uczniom wypowiedzieć to, co jest w ich sercach, by później rzucić na to światło słowa Bożego. I my na drodze synodalnej jesteśmy zaproszeni, by najpierw wypowiedzieć to, co jest w naszych sercach, ufając, że sam Pan Jezus nas wysłuchuje. Naśladując postawę Chrystusa postarajmy się cierpliwie słuchać siebie nawzajem szanując odczucia, doświadczenia i opinie innych.

Ad IV. Próba odpowiedzi na postawione pytania i wzajemne słuchanie się uczestników spotkania.

1. Co Cię cieszy, gdy myślisz o swojej parafii?
2. Co Cię boli, gdy myślisz o swojej parafii?
3. Co chciałbyś zmienić w swojej parafii?
4. Z jakimi głosami o Kościele spotykasz się w swoim środowisku?
5. Z jakimi głosami o Kościele spotykasz się ze strony tych, którzy nie praktykują, żyją w związkach niesakramentalnych lub w jakikolwiek sposób czują się wykluczeni z Kościoła?

6. Na ile mamy odwagę szczerze rozmawiać o tym, co radosne i bolesne z odpowiedzialnymi osobami w Kościele?
7. Co stoi na przeszkodzie w takich rozmowach?

**Ad V. Zebranie wypowiedzianych głosów w formie krótkiej syntezy (przesyłamy na adres:
synod@archiczesz.pl)**

Ad VI. Umówienie terminu kolejnego spotkania.

Ad VII. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo